

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2010. évi február hó 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A harmadfokú bíróság a testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság 1.Bf.365/2009/4. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a vádlott bűnösségét a Btk.271.§ (1) bekezdésében meghatározott garázdaság vétségében is megállapítja;
- a büntetést halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak;
- a vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A másodfokon eljáró Somogy Megyei Bíróság 1.Bf.365/2009/4. számú ítélete ellen a garázdaság vétségének a vádja alóli felmentés miatt, a vádlott büntetőjogi felelősségének e bűncselekményben is történő megállapítása végett az ügyész jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában, illetve a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján a fenti fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta, míg a védő perbeszédében enyhítésre, előzetes mentesítés alkalmazására tett indítványt.

A harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet a Be.387.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárással együtt bírálta felül, vizsgálva a perrendi szabályok megtartását, valamint a másodfokú ítélet megalapozottságát.

A vád tárgyává tett cselekmények ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékok feltárása maradéktalanul megtörtént, anélkül, hogy az első-, illetve másodfokú bíróság érdemi elbírálást akadályozó, eljárási hibát vétett volna. A történésekkel összefüggésbe hozható, illetve arról tudomást szerző személyek részletes kihallgatását követően kellően felderített, hiánytalan tényállás rögzítésére került sor, az iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

Következésképpen a másodfokú bíróság megalapozott tényállása - a Be.388.§ (1) bekezdése értelmében - irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

Az irányadó tényállás rövid lényege szerint az ittas állapotban lévő vádlott a település piacterének közelében szóváltásba keveredett egy több főből álló baráti társasággal, arra visszavezethetően, hogy őt - kifogásolható és zavaró viselkedése miatt - ez utóbbi tagjai hazatérésre igyekeztek rávenni. Ennek során a vádlott indulatos lett, s bántalmazni kezdte a közelébe kerülő **sértett1**-et, olyan erővel és intenzitással, hogy az a földre kerülve végül nyolc napon túl gyógyuló sérüléseket szenvedett.

Ezt követően a **sértett1**-et többen próbálták megvédeni az agresszív, kötekedő vádlott távoltartásával, aki azonban a csillapítására közbelépő **sértett2**-t is ököllel arcon csapta.

A fentebb ismertetett cselekménysort az elsőfokú bíróság a Btk.170.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntettként, valamint a Btk.271.§ (1) bekezdésében meghatározott garázdaság vétségeként értékelte.

Harmadfokú eljárásra a Be.386.§ (1) bekezdés c) pontja nyújtott lehetőséget, miután a másodfokú bíróság a jelen ügyben (látszólagos) *alaki halmazatot* látott megvalósultnak, s így - a Legfelsőbb Bíróság 34/2007. Büntető Kollégiumi véleményében foglaltakat is szem előtt tartva - kizárólag a súlyosabban büntetendő testi épség elleni bűncselekmény elkövetését róta a vádlott terhére.

A garázdaság szubszidiárius bűncselekmény, ami azt jelenti, hogy a tényállása kiegészítő jellegű: alkalmazására akkor kerülhet sor, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg. Ilyen esetben bűnhalmazat létesülhet, ha az elkövető *egy cselekménnyel* a garázdaság, valamint a testi sértés vagy a rongálás törvényi tényállását is megvalósítja; feltéve, hogy a testi sértés vagy a rongálás büntetési

tétele nem súlyosabb, mint a garázdaságé. A garázdaság vétségét is megvalósító súlyos testi sértés esetén azonban a fentebb vázolt alaki halmazatról nem lehet szó.

A szóban forgó köznyugalom elleni bűncselekmény kisegítő, szubszidiárius jellege ugyanakkor *anyagi halmazat* esetén nem érvényesül.

Jelentősége van tehát annak, hogy a garázda, erőszakos magatartástól függetlenül, vagy azzal bizonyos térbeli és időbeli összefüggésben ugyan, de mégis elkülönülten valósul-e meg a másik bűncselekmény, avagy éppen ellenkezőleg, azok egybeesve, egymástól elválaszthatatlanul jelennek-e meg.

A bírói gyakorlat több évtizede következetes abban, hogy az erőszakos cselekménysor egységét a térbeli és időbeli összefüggés hiánya mindenképpen megbontja, hiszen a valóságban ilyenkor egymástól elkülönülő, önálló részekre bontható tevékenységek zajlanak le. Az egymást követő mozzanatok folyamatosságát azonban a sértettek különbözősége is megtörheti, így az, ha a garázda elkövető egy idő után más személy ellen fordul.

Az e tárgykörben közzétett eseti döntéseket áttekintve megállapítható, hogy a garázdaság vétsége mellett a súlyos testi sértés büntetettét is megvalósító eseteket az ítékezés mindenkor az anyagi halmazat szabályai szerint oldotta meg, ha az említett cselekmények sértettje különböző személy volt (BH 1984/171. és BH 1995/5. számú döntések). Az idő- és térbeli elkülönültség ugyanis éppen abban érhető tetten, hogy az elkövető az erőszakos magatartásával egy adott pillanatban felhagy, ám azt röviddel később - most már egy másik személyre koncentráltan - újabb, hasonló jellegű tevékenység követi. Külső képüket tekintve mindkettő azonos, eltérés közöttük kizárólag a bekövetkezett vagy szándékolt eredményt érintően állapítható meg: az egyik nyolc napon túl gyógyuló sérülést okoz, vagy ilyen sérülés okozására irányul.

Ez történt a jelen ügyben is: a vádlott a súlyos sérülést szenvedett **sértett1**-en kívül, riadalmat és megütközést keltő módon mást is bántalmazott. Közelebbről a megnyugtatóra és távoltartására igyekvő **sértett2**-t, akit ököllel arcon vágott.

Mindezekre tekintettel a harmadfokú bíróság a vádlott büntetőjogi felelősségét a Btk.271.§ (1) bekezdésében meghatározott garázdaság vétségében is megállapította.

Az erre irányuló ügyészi fellebbezés tehát megalapozottnak bizonyult.

A megváltozott minősítésre figyelemmel a vádlottal szemben - a Btk.12.§ (1) bekezdése, valamint a Btk.85.§ (1)-(3) bekezdése alapján - két hónaptól négy év hat hónapig terjedő szabadságvesztés volt kiszabható.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezők feltárása hiánytalanul megtörtént, értékelésük a súlyuknak megfelelő. A büntetési tétel alsó határához közelítő tartamban meghatározott, a Btk.89.§ (1) bekezdésének az alkalmazásával végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés valóban alkalmas a Btk.37.§-ában megfogalmazott célok eléréséhez.

Annak megváltoztatására nincs törvényes indok és lehetőség.

A harmadfokú bíróság megítélése szerint azonban a főiskolai tanulmányokat folytató, kifogástalan életvezetésű vádlott - mivel arra érdemes - a Btk.104.§-a alapján előzetes mentesítésben részesíthető.

Ezért a másodfokú bíróság ítéletét - a Be.398.§ (1) bekezdése szerint - a fentebb már írtak mellett abban is megváltoztatta, hogy az előzetes mentesítésben részesített vádlott szabadságvesztését halmazati büntetésként tekintette kiszabottnak.

Az egyéb rendelkezések helybenhagyása a Be.397.§ (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2010. február 9.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Tóth Sándor s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság 1.Bf.365/2009/4. számú ítélete - a Pécsi Ítéltábla Bhar.I.242/2009/3. számú ítéletében írt változtatásokkal - a 2010. évi február hó 9. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke